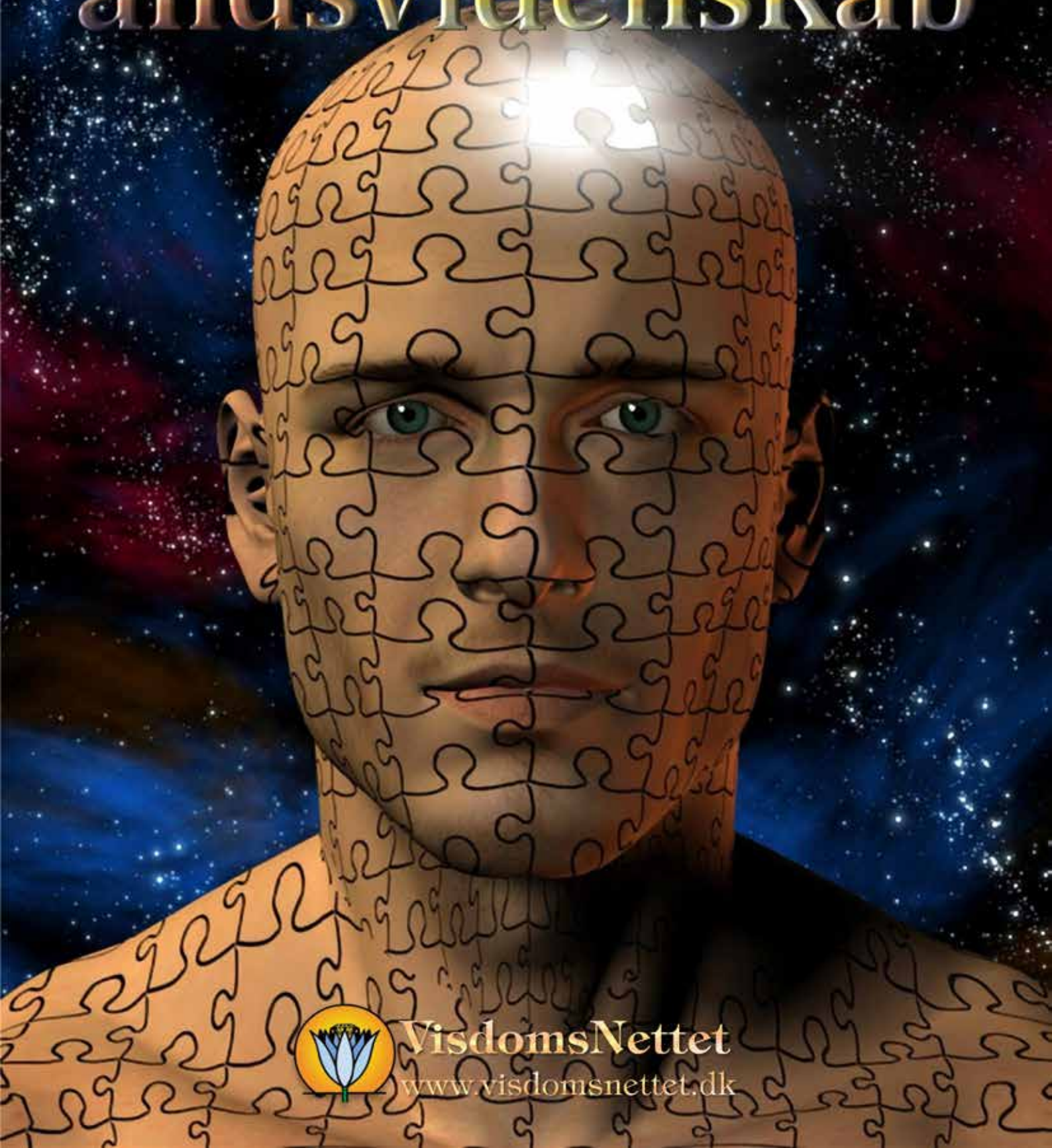

H.P. Blavatsky

Praktisk åndsvidenskab

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk

PRAKTISK ÅNDSVIDENSKAB

H.P. Blavatsky

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Praktisk åndsvidenskab

Af Helena Petrovna Blavatsky
Fra *Practical Occultism*

(Oversættelse Thora Lund Møllerup & Erik Ansvang)

Motiv

Det rigtige motiv til at søge *selvindsigt* drejer sig om at fokusere på *indsigt* og ikke på sig selv. *Selvindsigt* er vigtig, men det skyldes alene den viden, man kan tilegne sig, og det har intet at gøre med en selv. Man skal søge *selvindsigt* af *hengivenhed* til *indsigt* og forståelse, og *selvindsigten* vil til sidst blive belønning i sig selv. Bliver man utålmodig, er det udtryk for, at man arbejder for belønning og ikke af *hengivenhed*, og det beviser, at man ikke fortjener den sejr, der venter det menneske, som seriøst arbejder med kærlighed og *hengivenhed*.

Tillid

Det guddommelige i mennesket – dvs. alt det, der er kærligt, sandt, retfærdigt, vist, og godt – skal være den eneste sande og permanente *drivkraft* – den eneste urokkelige *tro*, som man altid kan have tillid til. Den indre guddommelighed svigter aldrig, selvom alt andet svigter. Det er en tillid, man skal forsøge at skabe, indtil den negative karma engang

er bearbejdet, og sjælen er frigjort fra sit fængsel. Døren til frihed kaldes *tilfredshed*. Hvis man er utilfreds med sig selv, er man utilfreds med den guddommelige lov, der er årsag til, at man er den, man er. Hvis man indser, at man befinder sig midt i evolutionens strøm, vil man forstå, at alle forhold og situationer altid er de helt rigtige.

Holdning

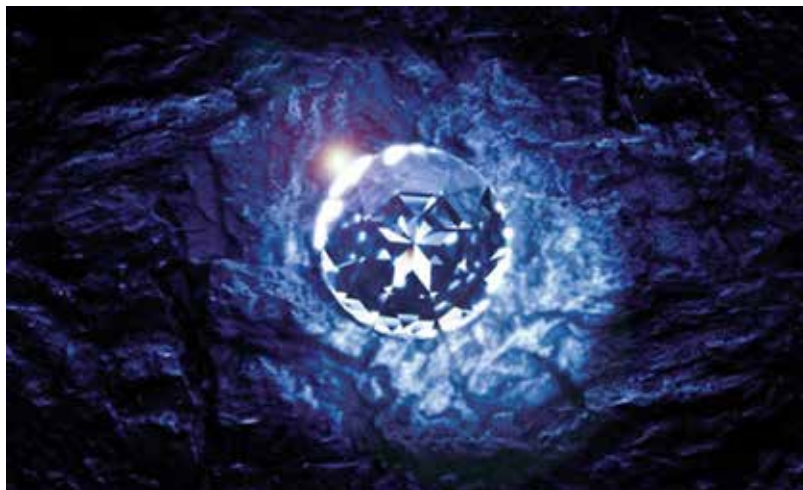
Når det ikke lykkes at gennemføre planlagte handlinger, er det reelt den største hjælp, man kan få. Hvis alle planer altid lykkes, bliver man aldrig opmærksom på modsætninger. Planerne kan være baseret på uvidenhed, og derfor er det positivt, når man forhindres i at udføre dem. Man bliver ikke bebrejdet for selve planen, men man kan skabe negativ karma, hvis man nægter at acceptere, at det er umuligt at realisere den. Og hvis man bliver deprimeret, bliver tankesindet svækket i samme omfang. *Man kan sidde i et fængsel og alligevel arbejde for sagen*. Der er derfor god grund til aldrig at være utilfreds med omstændighederne. Hvis det lykkes at betragte alt i livet som *netop det, man faktisk ønskede*, vil det ikke alene stabilisere tankesindet og følelseslivet, det vil også gøre det fysiske legeme stærkere.

Forståelse

Man skal handle, men man skal handle *intelligent*, og først når tiden er inde til handling. Man skal kunne vente, men man skal vente med tålmodighed, når tiden er inde til passivitet. Det medfører, at man kommer i harmoni med naturens ebbe og flod. Man får på den måde

naturen og loven i ryggen, når man udfører sit tjenestearbejde. Hvis man ikke kender denne lovmæssighed, vil resultatet være perioder med enten forhastet entusiasme eller forvirret modløshed. Man bliver på den måde offer for tidevandsbevægelsen i stedet for at kontrollere den. *"Vær tålmodig, aspirant, som et menneske, der hverken frygter nederlag, eller er på jagt efter sejr."*

Forædling

Akkumuleret energi kan ikke nedbrydes. Energien skal overføres til andre former, eller kanaliseres til andre formål. Det er heller ikke muligt at holde energien i en inaktiv tilstand og bare fortsætte med sit liv. Det er formålsløst at forsøge at undertrykke en lidenskab, man ikke behersker. Energiophobningen vokser, og hvis den ikke kanaliseres til andre formål, vil den vokse, indtil den bliver stærkere end både viljen og fornuften. *For at beherske energien, skal den ledes til et andet og højere formål.* Binding til et begær kan derfor omformes til kærlighed til noget ophøjet. *En last kan forvandles til en dyd ved at ændre dens mål.* Lidenskab er en blind og instinktiv energi. Den strømmer altid i den retning, man selv leder den. Fornuften er en bedre vejleder end instinktet. Ophobet vrede finder altid en eller anden genstand, som den kan lade sit raseri gå ud over. Hvis energien ikke afledes, vil den skabe en eksplosion, som virker nedbrydende på det menneske, der har ophobet den. Det samme gælder i øvrigt kærlighed. *Efter en storm bliver der vindstille.* Fortidens vismænd har sagt, at naturen ikke accepterer et tomrum. Man kan ikke nedbryde eller fjerne en lidenskab. Åndsvidenskaben oplyser, at hvis man fortrænger den, vil en anden elementals indflydelse overtage dens plads. Man skal derfor ikke forsøge at ødelægge det negative uden at erstatte det – men man skal erstatte det negative med noget positivt. Dårige vaner skal erstattes med gode vaner – uvidenhed med indsigt. Og diamanter skabes som bekendt under stort pres.

Styrke

En discipel er nødt til at tro på sin medfødte evne til at gøre fremskridt. Et menneske må

aldrig lade sig skræmme af sin egen højere natur og føle sig tiltrukket af sin lavere og mere materielle natur. Fortiden viser, at modstand ikke er nogen undskyldning for modløshed og slet ikke for depression. Hvis det var tilfældet, ville mange af civilisationernes underværker aldrig være skabt. Når udviklingsvejen er valgt, har man mest af alt brug for styrke til at gå fremad. Men hvor er den? Når man ser sig omkring, er det ikke vanskeligt at se, hvor andre finder deres styrke. Kilden til deres styrke er *dyb overbevisning*. Indsigten øges, jo mere man bruger den. Dvs. at jo mere man underviser, jo mere lærer man.

Stolthed

Hvis man tror, at man er mere åndelig end andre, eller hvis man er stolt af, at man er fri for begær eller er meget vidende, og hvis man mener, at man er vis eller på andre måder befinder sig på et højere niveau end sine medmennesker, er døren til discipelskab lukket. Moral og visdom er noget ophøjet og stort, men hvis egenskaberne resulterer i stolthed og en forestilling om at være skilt ud fra den øvrige menneskehed, er det kun den lavere natur, der viser sig i en finere forklædning. Evnen til at skabe en balance, der ikke kan rokkes af personlige følelser, er udviklingsvejens første regel. Den seriøse discipel omsætter sine positive planer til praktisk handling, og lader dem aldrig kun blive på planlægningsstadiet.

Belønning

Den, der handler ud fra egoistiske hensyn, kan ikke få adgang til bevidsthedsplaner, hvor personlige hensyn ikke eksisterer.

*"Er man ikke interesseret i Himlen,
men er tilfreds, hvor man er,
er man allerede i Himlen."*

Frihed for personlige ønsker er at være fri og lykkelig. Og "Himlen" kan kun fortolkes som en tilstand af frihed og lykke. Hvis man udfører gode gerninger i håb om belønning, er man ikke lykkelig, for hvis man får sin belønning eller ikke får den, er lykken forbi. Der kan ikke være tale om permanent sindsro og lykke, så længe der er en opgave, der skal udføres, og som ikke er afsluttet – og færdiggjort arbejde bærer lønnen i sig selv. Den eneste rigtige metode er at lade motivet til handlingen være selve handlingen og aldrig lønnen for at udføre den.

Meditation

Åndelighed opnås via *koncentration*. Koncentrationen skal være kontinuerlig for at give udbytte. *Meditation* er blevet defineret som "*ophør af aktiv tankevirksomhed rettet mod det ydre*". *Koncentration* med henblik på et bestemt formål er reelt livets dybere essens. En kærlig moder er eksempelvis en kvinde, der først og fremmest tænker på sine børns trivsel, og ikke et menneske, der hele dagen sidder og fokuserer tanker på en af deres specifikke interesser. Tanker forplanter sig, og når en tanke fokuseres på en bestemt idé, bliver tanken farvet af idéen, og derfor skabes der beslægtede tanker i tankesindet. Den mediterende opnår på den måde gradvis indsigt i alle aspekter af meditationens tema. Livet er den store lærer. Livet er sjælens manifestation, og sjælen er en manifestation af det højeste.

Altruisme

Det menneske, der ikke praktiserer altruisme og ikke er parat til at dele med et medmenneske, der er svag eller fattig – det menneske, der forsømmer at hjælpe et medmenneske pga.

af dets køn, race, nationalitet eller religion – det menneske, der ikke hjælper, når det ser lidelse, og ignorerer et medmenneskes nødråb – det menneske, der hører beskyldninger om et uskyldigt medmenneske og undlader at forsvare det, sådan som det ville forsvare sig selv – er ikke esoteriker.

Det mest værdifulde i livet er et ophøjet ideal, som man konstant kan navigere efter. Idealet kan forme tanker, følelser og handlinger i livets mange situationer. Hvis et menneske eksempelvis *forsøger* at gøre en forskel i stedet for bare at *ønske* det, vil det uundgåeligt gradvis nærme sig sit mål. Den sikreste og mest direkte vej til åndelig udvikling og højere bevidsthed er at praktisere altruisme både i tanken og i praksis.

Forvandling indefra

Hvis man kæmper for politiske reformer, før man har ændret menneskets natur, svarer det til at hælde ny vin på gamle flasker. Hvis man kan inspirere mennesker til at føle og forstå deres virkelige og sande pligt mod deres medmennesker, vil magtmisbrug og uretfærdige love forsvinde i den nationale politik, for både magtmisbrug og uretfærdige love stammer fra social eller politisk egoisme. Hvis man forsøger at rense sin have for ukrudtsplanter ved at skære dem over ved jordoverfladen i stedet for at rykke dem op med rode, handler man uintelligent. Man vil aldrig være i stand til at gennemføre en langtidsholdbar politisk reform, så længe det er de samme egoistiske og magtbegærlige mennesker, der står i spidsen for systemet.

Solidaritet

I sociologien og i alle grene af naturvidenskaben gælder den universelle årsags-virkningslov. Den logiske konsekvens af naturloven er den solidaritet mellem mennesker, som åndsvidenskaben lægger så stor vægt på. Når det enkelte menneskes handlinger påvirker alle andre – og det er den centrale åndsvidenskabelige idé – kan ægte solidaritet, der forædler menneskeheden, alene opnås ved, at alle mennesker praktiserer ægte broderskab i det daglige liv. Det er en holdning, hvor hver enkelt menneske lever for alle og alle for hver enkelt. Det er et af de esoteriske grundprincipper, som enhver esoteriker er forpligtet til at tilstræbe i sin daglige tilværelse.

Egoisme, grådighed, ligegyldighed og brutalitet er *ikke* menneskeheden normale tilstand. Tror man det, har man i virkeligheden opgivet ethvert håb for menneskeheden, og det vil en esoteriker aldrig gøre. Fremskridt kan kun udvikles ved at udvikle menneskets etiske og moralske egenskaber. Evolutionen har vist, at det ikke er muligt at ændre og forædle en organisme ved at ændre dens omgivelser. Og det gælder i høj grad for mennesket. Enhver esoteriker er derfor forpligtet til at gøre alt for at støtte ethvert intelligent og velovervejede forsøg på at forbedre vilkårene for samfundets fattige og svage. Intentionen er både de fattiges og svages sociale frigørelse og udvikling af deres pligtfølelse.

Selvopofrelse

En esoteriker giver til andre i højere grad end til sig selv. Det kaldes *selvopofrelse*. Det er et princip, der har kendetegnet menneskeheden største lærere og mestre – f.eks. Buddha og Jesus. Deres selvopofrelse er årsag til senere generationers fortsatte respekt

og taknemlighed. Men selvopofrelse skal udføres med skelneevne. Det har vist sig, at selvopofrelse i mange tilfælde ikke alene har været forgæves, men direkte skadelig. Det er tilfældet, hvis selvopofrelsen ikke kombineres med retfærdighed, eller hvis den udføres i blinde uden et klart formål.

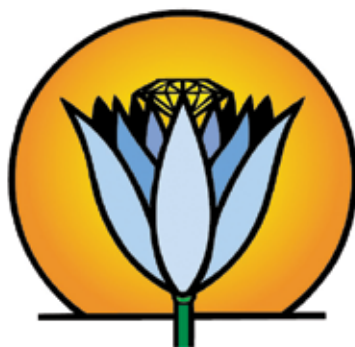
En af åndsvidenskabens grundregler er retfærdighed mod sig selv – ikke som personlighed, men som en del af menneskeheden. Man skal vise retfærdighed mod sig selv i samme grad som mod andre – hverken mere eller mindre – bortset fra de situationer, hvor der er tale om den enkeltes opofrelse til gavn for de mange. Åndsvidenskaben opfordrer til mådehold, men ikke til tankeløs og unyttig selvopofrelse. Og den opfordrer slet ikke til fanatisme.

Intet menneske har ret til at sige, at det ikke kan gøre noget for andre. Et glas koldt vand, som rækkes til en tørstig vandrer, er mere værd end mange dyre middage, der gives på forkert tid og sted til mennesker, som selv har råd til at betale for maden. Man bliver ikke esoteriker, hvis man ikke har det i sig. Med næstekærlighed mener esoterikere *personlig* indsats til gavn for andre, *personlig* medfølelse og venlighed, *personlig* interesse for de lidende, *personlig* sympati, omtanke og hjælp i relation til deres vanskeligheder eller behov.

Den slagne vej fører ikke ind i fremtiden

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk